
N° 3.

Huhtikuulla 1898.

3:s vuosikerta.

Tilaushinta:
1 mrk. vuodelta.

Toimittajat:
I. Savolainen ja K. Reponen.

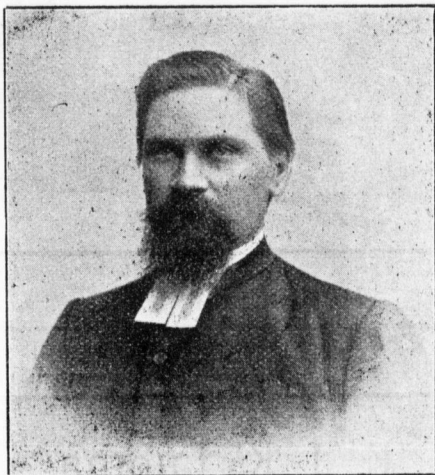

E. J. K. Luoma.

Jyväskylän kuuromyökkäin koulun johtaja, pastori E. J. K. Luoma syntyi Lokakuun 28 p. v. 1856 Nurmijärven pitäjässä. Pastori Luoma kävi koulun Helsingissä ja tuli ylioppilaaksi v. 1880. Ylioppilaana ollessaan oli hän jonkun aikaa opettajana Käyrän kasvatustiloksessa. Hän vihittiin papiksi v. 1883.

Pastori Luomalla oli ennen ruotsalainen nimi Grönroos. Hän muutti ylioppilaana ollessaan ruotsalaisen nimensä suomalaiseksi nimeksi: Luoma. Sillä kun hän on suomalainen tahtoi hän että hänellä on suomalainen nimikin. — Alussa määrättiin Luoma ro-
vastin apulaiseksi Hauhon pitäjään. Siellä oli hän pappina yli kuusi vuotta. Samaan aikaan oli Hauholla kuuromyökkäinkoulu „Hefata“, yli-ikäisiä kuuromyökkäiä varten. Pastori Luoma rupesi tarkemmin seuraamaan kuuromyökkäin oloja ja Hefata koulun työtä.

Hän valittiin tämän koulun johtokuntaan. Sitten määrättiin Luoma kappalaiseksi Huittisten pitäjään. Pastori Luoma oli mennyt naimisiin Hefata koulun johtajattaren Helena Ingelius'en kanssa. Hefata koulu muutettiin myös Huittisiin v. 1892. Huittisissa rupesi jo Luoma opettamaan kuuromyökyä. Kun valtio v. 1894 perusti ylikäisten kuuromyökyäin koulun Jyväskylään määrättiin pastori Luoma sen johtajaksi. — Silloin lakkasi myöskin Hefata koulu Huittisissa.

E. J. K. Luoma.

Syksyllä v. 1895 oli hän ulkomailla: Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa. Hän katseli kuinka siellä opetetaan ja kasvatetaan kuuromyökyä. — Hän on usein matkustanut monessa paikassa Suomessa ja saarnannut kuuromyökyille, sekä laskenut heitä Herran Ehtoolliselle. Pastori Luoma on lämminsydäminen mies. Hän rakastaa erittäin köyhiä ja onnettomia ihmisiä. Hän menee, oli yö tahi päivä, kun vaan tarvitaan, heidän luokseen lohduttamaan heitä: puhumaan sairaille Jumalan sanaa ja Vapahtajasta Jeesuksesta, joka ei hylkää ketään.

Saarna Pääsiäispäivänä.

Evankeliumi: Matt. 28 1—8 v.

Israelin kansa vietti jo Vanhan Testamentin aikana Pääsiäisjuhlaa. Jumala oli käsenyt heidän viettää Pääsiäisjuhlaa Egyptin orjuudesta pääsemisen muistoksi. Nyt Uuden Testamentin aikana me vietämme Pääsiäisjuhlaa Jeesuksen Kristuksen ylösnousemisen muistoksi. Raamatussa Kristusta sanotaan meidän pääsiäislampaaksi, joka on uhrattu meidän edestämme. Egyptissä Israelilaiset tappoivat pääsiäislampaan ja pyyhkivät sen verta oven päälle, sitä varten että murhan enkeli ei tappaisi heidän lapsiansa, niinkuin se tappoi egyptiläisten esikoiset. Jumalan sana opettaa, että Jeesus on kärsimisensä ja kuolemansa kautta vapahtanut meitä perkeleen, synnin ja kuoleman vallasta ja orjuudesta. Siten hän on uhrannut itsensä meidän edestämme.

Evankeliumissa kerrotaan, että Maria Magdaleena ja toinen vaimo, nimeltä Maria, menivät Jeesuksen haudalle varhain Pääsiäisnuntaina. He tahtoivat voidella Jeesuksen kuollutta ruumista hyvänhajuisilla voiteilla, sillä Palestiinassa kuolleitten ruumiit tavallisesti näin voideltiin. Nämät vaimot rakastivat Jeesusta, sentähden että Hän oli rakastanut heitä ja oli ollut heille hyvin armollinen. Maria Magdaleena oli ennen ollut suuri syntinen, mutta Jeesus ei ylenkatsonut häntä, vaan tahtoi pelastaa hänet synnin ja pahain henkien vallasta. Maria oli tehnyt parannusta ja oli oppinut rakastamaan Jeesusta.

Myöskin me olemme suuret syntiset. Mutta kuitenkin Jeesus on rakastanut ja rakastaa vielä meitä kaikkia. Hän tuli tänne maan päälle kärsimään ja kuolemaan meidän synteimme tähden, sillä Hän rakasti ja tahtoi vapahtaa meitä, syntisiä ihmisiä. Raamatussa sanotaan: *Kun me vielä olimme syntiset, on Kristus kuollut meidän edestämme* (Rom. 5: 8). Opetuslapsillensa sanoi Jeesus: *„Niinkuin Isä rakasti minua, niin minä myöskin rakastan teitä: pysykää minun rakkaudessaani“*. (Joh. 15: 9.)

Evankeliumi kertoo Jeesuksen ylösnousemisesta näin: *Ja katso, suuri maanjäristys tapahtui; sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieretti kiven haudan ovelta ja istui sen päälle. Ja*

hän oli nähdä niinkuin pitkäisen tuli, ja hänen vaatteensa olivat valkiat niinkuin lumi.

Kun Jeesus kuoli ristillä, niin maa järjisi eli vapisi. Niin tapahtui myöskin maanjäristys, kun Jeesus, joka on taivaan ja maan herra, nousi kuolleista. — Kun Jeesus syntyi, niin Herran enkeli ilmestyi paimenille. Kun Jeesus nousi kuolleista, niin Herran enkeli taas ilmestyi. Se tuli ja vieretti pois kiven Jeesuksen haudan ovelta. Tämä enkeli oli kirkas niinkuin salama, ja hänen vaatteensa olivat valkoiset niinkuin lumi. Jeesuksen haudalla seisoivat sotamiehiä vartioimassa sitä. Kun he näkivät enkelin, niin he peljästyivät niin suuresti, että he olivat niinkuin kuolleet. He eivät enää nähneet eivätkä kuulleet mitään; he eivät voineet vähäksi ajaksi liikkua.

Jumala antoi enkelinsä astua alas taivaasta ilmoittamaan ihmisille, että Jeesus oli noussut kuolleista. Kun vaimot tulivat hautaan, sanoi enkeli heille: „Älkää peljätkö, sillä minä tiedän, että te etsitte ristiinnaulittua Jeesusta. Ei Hän ole tässä, sillä Hän nousi ylös, niinkuin Hän sanoi.“ Jeesus oli itse ennen sanonut opetuslapsille, että Hän oli nouseva ylös, kun Hän oli kärsinyt ja kuollut. Opetuslapset eivät olleet ymmärtäneet näitä sanoja. Nyt enkeli muistutti näistä Jeesuksen sanoista. Ja enkeli sanoi vielä vaimoille: „Tulkaa, katsokaa sijaa eli paikkaa, mihin Herra oli pantu“. Vaimot näkivät silloin omilla silmillään, että Jeesuksen hauta oli tyhjä. He olivat pitkänä perjantaina nähneet, että miehet panivat Jeesuksen kuolleen ruumiin hautaan, mutta nyt kolmantena päivänä se ei enää ollut haudassa, sillä Jeesus oli elävänä mennyt pois haudasta. Hän oli totisesti noussut kuolleista, niinkuin Hän sanoi heille edeltäpäin.

Sitten enkeli vielä sanoi vaimoille: „Menkää pian ja sanokaa Hänen opetuslapsillensa, että Hän nousi kuolleista“. Jeesuksen opetuslapset olivat hyvin murheelliset, sentähden että Hän oli kuollut. Nyt käski enkeli vaimojen pian menemään ja ilmoittamaan heille Jeesuksen ylösnousemisesta. Markuksen evankeliumissa kerrotaan, että enkeli käski vaimojen ilmoittamaan varsinkin Pietarille, että Jeesus oli noussut kuolleista. Pietari oli kolme kertaa kieltänyt Jeesuksen, siis pahasti rikkonut Herraansa vastaan. Mutta Herra tiesi, että Pietari katkerasti katui tätä syntiänsä, ja sentäh-

den Hän tahtoi lohduttaa häntä. Tästä ymmärrämme ja opimme, että Jeesus tahtoo lohduttaa niitä ihmisiä, jotka katuvat syntejensä ja tahtovat tehdä parannusta. Hän tahtoo antaa heille voimaa parannukseen ja ijankaikkiseen elämään. *Sillä Ihmisen Poika tuli etsimään ja vapahtamaan sitä, joka oli kadonnut.* (Luuk. 19: 10).

Enkeli ilmoitti myöskin, missä Jeesus oli ilmestynyt opetuslapsille. Enkeli sanoi: *Hän menee teidän edellänne Galileaan; siellä teidän pitää Hänet näkemän. Katso minä sen teille sanoin.* — Ennen kuolemaansa oli Herra Jeesus myöskin itse sanonut: *Sitten kun minä nousen ylös, käyn minä teidän edellänne Galileaan.* (Matt. 26: 32). Kaksi kertaa ilmestyi Jeesus ylösnousemisen jälkeen opetuslapsille Jerusalemissa. Kolmannen kerran ilmestyi Hän heille Galileassa Genetsaretin meren rannalla. Tästä kerrotaan Johanneksen evankeliumin 21 luvussa.

Vaimot olivat kuuliaisesti enkelin käskylle. *He menivät nopeasti haudalta suurella pelvolla ja ilolla ja juoksivat ilmoittamaan Hänen opetuslapsillensa.* Kun Herran enkeli näkyi vaimoille, niin he peljästyivät, mutta ilo täytti heidän sydämensä, kun he kuulivat, että Jeesus oli noussut kuolleista. He juoksivat ilmoittamaan tätä ilosanomaa Hänen opetuslapsillensa. Murheellisina olivat opetuslapset olleet Mestarinsa kuoleman jälkeen. Heidän sydämissänsä oli niinkuin synkkä, pimeä yö. Niinkuin kirkkaan aurinگون nousu oli heille varmaankin sanoma Jeesuksen ylösnousemisesta.

Myöskin meille kaikille ilmoitetaan evankeliumissa se ilosanoma, että *Jeesus nousi ylös, niinkuin Hän sanoi.* Tämä on suuri ilosanoma kaikille ihmisille. Jos Jeesus ei olisi lunastanut ihmisiä, niin kaikki vielä olisivat synnin ja kuoleman vallassa, eikä meillä olisi toivoa ijankaikkisesta elämästä. Jeesuksen ylösnouseminen on muuttanut pimeyden valkeudeksi ja surun iloksi. *Hän on meidän synteimme tähden annettu ulos ja meidän vanhurskauttamisen tähden herätetty ylös.* (Rom. 4: 25.) Uskovainen saa Jeesukselta voimaa elää vanhurskaudessa Jumalan edessä elämässä. *Niinkuin Kristus on herätetty kuolleista Isän kunnian kautta, niin pitää meidänkin vaeltaman uudessa elämässä.* (Rom. 6: 4.)

Jeesuksen ylösnousemisen kautta on meillä myöskin toivo meidän ruumiimme ylösnousemisesta ja ijankaikkisesta elämästä. Niinkuin Jeesus on noussut kuolleista, niin on meidänkin ruumiimme

nouseva kuolleista viimeisenä päivänä. Niinkuin siemen kylvetään maahan ja mätänee, mutta siitä kasvaa uusi kasvi, niin meidänkin kuolleet ruumiimme kätketään hautaan ja muuttuvat mullaksi, mutta Kristukselta saavat ne voiman nousta uudeksi, kirkkaaksi ruumiiksi. Apostoli sanoo ruumiistamme: *Se kylvetään turmeluksessa ja nousee ylös turmelematonna. Se kylvetään huonona ja nousee ylös kunniaassa: se kylvetään heikkoudessa ja nousee ylös väkevyydessä. Se kylvetään luonnollinen ruumis ja nousee hengellinen ruumis.* (1 Kor. 15: 42—44.) Ja Vapahtaja itse sanoi: *Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, hän elää, vaikka hän olisi kuollut; ja jokainen, joka elää ja uskoo minuun, ei hänen pidä kuoleman ijankaikkisesti.* (Joh. 11: 25—26.)

Niin on meillä Herran Jeesuksen ylösnousemisen kautta vahva toivo ijankaikkisesta elämästä ja autuudesta. Viettäköämme sentähden sydämmellisellä ilolla Pääsiäisjuhlaa. Kiittäköämme ja ylistäköämme Jumalaa siitä laupeudesta ja armosta, jonka Vapahtajamme on osoittanut meille, syntisille ihmisille. *Kiitetty olkoon Jumala ja meidän Herran Jeesuksen Kristuksen Isä, joka suuresta laupeudesta on synnyttänyt meitä jälleen elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen ylösnousemisen kautta kuolleista! Kiitos olkoon Jumalan, joka on antanut meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!*

H. Piipponen.

Sakari Topelius.

Sakari Topelius syntyi Kuddnäsin talossa 14 p. tammik. v. 1818. Siitä on jo kulunut ennmän kuin 80 vuotta. Kuddnäsin talo on Uuden Kaarlepyyn kaupungin lähellä. Siinä talossa asuivat Sakari Topeliuksen vanhemmat. Siinä myös asui Sakari Topelius, kun hän oli lapsi. Se talo oli siis Sakari Topeliuksen koti. Sen talon huoneissa on Sakari Topelius leikkinyt. Hän leikki mielellään. Hän leikki mielellään paperi-nukeilla. Talon pihalla on hän tehnyt lumilinnuja ja lumiukkoja. Talon ympäriltä hän pienenä poikana on kukkia poiminut. Ja sen talon pihalla on Sakari Topelius lapsena seisonut ja kuunnellut, kun pienet linnut lauloivat puissa.

Sakari Topelius oli hyvin onnellinen. Hänellä oli hyvä koti ja hyvät vanhemmat. Vanhemmat tahtoivat, että Sakari leikkisi. Mutta he myös tahtoivat, että hän ei tekisi pahaa toisille lapsille. Vanhemmat myös tahtoivat, että pieni Sakari olisi aina tottelevainen. Ja Sakari olikin aina tottelevainen ja hyvä lapsi. Pienellä Sakarilla oli hyvä ja lempeä sydän. Hän oli myös ahkera ja tahtoi lukea paljon. Hän tahtoi oppia. Sentähden lähettivät vanhemmat Sakarin kouluun. Hän kävi koulua ensin Oulussa. Sitten kävi hän koulua Helsingissä. Koulussa oli Sakari aina ahkera ja tottelevainen oppilas. Hän ei tehnyt pahaa toisille oppilaille. Mielellään hän totteli opettajia. Sakari Topelius oppi koulussa paljon. Hänestä tuli viisas mies.

Nyt tahtoi Sakari Topelius opettaa lapsia. Hän tahtoi tulla opettajaksi. Hän opetti lapsia monta vuotta. Hän tahtoi, että lapset aina olisivat ahkeria ja tottelevaisia. Hän opetti hyvin. Lapset oppivat paljon. He rakastivat Sakari Topeliusta. Sakari Topelius opetti myös ylioppilaita Helsingissä. Hän opetti heitäkin monta vuotta. Ylioppilaat olivat iloisia, kun Sakari Topelius taisi paljon opettaa. Ne rakastivat ja kunnioittivat häntä. Hän ei ollut koskaan ylpeä. Hän oli aina nöyrä. Viisas ihminen on aina nöyrä. Sakari Topelius oli siis viisas ja hyvä opettaja. Hän siis taisi opettaa hyvin. Mutta hän taisi myös tehdä hyviä kirjoja. Te olette nähneet „Maammekirjan“ ja „Luonnonkirjan“. Sakari Topelius on nämät kirjat tehnyt. Hän on tehnyt myös paljon muitakin kirjoja lapsille. Niissä (= kirjoissa) on paljon kauniita satuja (= kertomuksia) ja runoja. Suomessa on monta tuhatta lasta. He lukevat nyt mielellään Sakari Topeliuksen runoja ja satuja. Kun lapset lukevat Sakari Topeliuksen satuja, niin he oppivat paljon. Lapset tulevat viisaiksi ja hyväksi ihmisiksi. Ne eivät tahdo tehdä pahaa toisille ihmisille. He eivät tahdo tehdä pahaa eläimille. He eivät tahdo tappaa pieniä lintuja eikä perhosia. Vaan he säälivät ja rakastavat niitä. He eivät tahdo repiä kukkia eikä puita. Vaan he tahtovat niitä hoitaa ja katsella. Lapset oppivat, kun he lukevat Topeliuksen kirjoja, rakastamaan Jumalaa, ihmisiä, eläimiä ja kasveja. Ja lapset oppivat kiittämään Jumalaa sentähden että Jumala on luonut meille kauniin Suomenmaan. Sakari Topelius on siis kirjoittanut lapsille paljon hyvää. Sentähden lapset rakastavatkin Sa-

kari Topeliusta. Sentähden Sakari Topelius onkin „lasten-ystävä“. Kun te opitte enemmän, niin te saatte myös lukea Topeliuksen satuja.

Ei ole Sakari Topelius unhottanut kuuromyökkiiäkään lapsia. Kuuromyökistäkin on hän kirjoittanut kauniita kertomuksia. Sakari Topelius kertoo: Oli kerran pieni kuuromykkä poika. Hänen nimensä oli Paavo. Paavo tahtoi mielellään kuulla ja puhua, mutta hän ei voinut, sentähden että hän oli kuuromykkä. Hän ei voinut ymmärtää, kun pappi puhui kirkossa. Sentähden oli Paavo hyvin murheellinen. Mutta Paavon äiti oli viittonut Paavolle, että Jumala on hyvä. Jumala auttaa kuuromyökkääkin. Paavolla oli hyvä sydän. Hän oli nöyrä ja rukoili Jumalaa. Jumala ymmärsi, mitä Paavo ajatteli. Hän auttoi Paavoja. Jumala tahtoi olla Paavon sydämessä. Kun Paavo tahtoi tehdä pahaa, niin hän tiesi, että se on väärin. Ja kun Paavo oli tottelevainen ja ahkera, niin tiesi Paavo, että se oli hyvä ja oikein. Se oli Paavon omatunto, joka puhui Paavolle. Paavo ymmärsi mitä omatunto puhui. Sentähden Paavo teki aina hyvää. Hän ei tahtonut tehdä pahaa. Hän tiesi, että Jumala tulisi murheelliseksi. Paavo oppi ymmärtämään enemmän. Mutta Jumala auttoi vielä enemmän Paavoja. Paavo kasvoi suureksi pojaksi. Hän pääsi kuuromyökkäinkouluun. Koulussa oppi Paavo lukemaan ja kirjoittamaan. Hän oppi myös tekemään käsitöitä. Hän taisi tehdä hyviä tuoleja ja pöytiä. Hän oli aina ahkera. Ihmiset rakastivat häntä. Hänellä oli paljon työtä. Hän ansaitsi paljon rahaa ja eli hyvin. Jumala oli auttanut Paavoja. Ja Paavo kiitti Jumalaa.

(Jatket.)

Kesäkoulu kuuromyökille.

Viisi vuotta sitte pidettiin Kuopiossa Kesäkuussa kolmen viikon aikana koulua kuuromyökille, jotka ennen olivat olleet koulussa Kuopiossa. Tuossa kesäkoulussa oli 12 tyttöä; toiset heistä olivat jo olleet monta vuotta poissa koulusta, ja toiset olivat lopettaneet koulun muutamia vuosia sitte. Koulussa luettiin Katekismusta ja Uudesta Testamentista, ja opetettiin myös muista asioista, joista tytöt olivat ennen koulussa oppineet. Kaksi opettajatar oli joka päivä opettamassa heitä, ja toisetkin opettajat opettivat heitä joskus.

Kaikki tytöt saivat asua kuuromyökkäin koulun talossa. Heillä oli omaa ruokaa mukana: leipää, voita, lihaa ja muutakin. Yksi taikka kaksi kertaa päivässä keitettiin keittoruoka, jota kaikki söivät. Luettiin muutamia tunteja edellä puolenpäivän ja joku tunti iltapäivällä. Kun tytöt eivät olleet koulussa, niin he tavallisesti tekivät käsitöitä. Melkein kaikki tytöt olivat tyytyväiset ja kiitolliset, ja me toivomme, että heillä oli hyötyä tuosta lyhyestä kouluajasta. Kuuromykkä unhottaa pian, mitä hän koulussa on oppinut, jos hän ei itse lue, eivätkä muut ihmiset häntä opeta. Sentähden on hyvä olla koulussa vähän aikaa vielä aikaihmisenä.

Nyt muutamaiset opettajattaret Kuopion kuuromyökkäin koulussa ovat ajatelleet, että he taas ensi kesänä tahtoisivat pitää samallaista kesäkoulua kuuromyökille tytöille, jotka ennen ovat olleet Kuopion koulussa. He ovat ajatelleet, että koulu alkaisi noin 6 päivä Kesäkuuta ja kestäisi kolme viikkoa. He aikovat opettaa lukemaan Raamattua, Katekismoa ja jotakin muutakin kirjaa, kirjoittamaan kirjeitä y. m. Omia käsitöitä tytöt saisivat ottaa mukaan ja tehdä niitä, silloin kun eivät lue. Ruokaa pitäisi myöskin ottaa mukaan ja vähä ruokarahaa, että voisivat ostaa maitoa ja muuta keittoruoksi. Toivomme, että tytöt saisivat asua koulurakennuksessa. Myöskin luulemme, että he voisivat saada ilman maksua rautatielippuja niinkuin viime kerrallakin. Näitä rautatielippuja pitää pyytää Helsingissä jo Toukokuun keskipäikoilla. Sentähden kehoitamme niitä tyttöjä, jotka tahtovat ja voivat tulla kesäkouluun kirjoittamaan siitä meille Kuopioon Huhtikuussa taikka Toukokuun alussa. Nyt tyttöjen siis pitää ajatella tätä asiaa. Tahdotteko te tulla kolmeksi viikoksi kouluun ensi Kesäkuussa? Antavatko vanhemmat tahi isäntäväki teille lupaa olla poissa kotoa 3 viikkoa? Voitteko te ottaa mukaan ruokaa itsellenne ja myöskin ruokarahaa (noin 5 tahi 8 markkaa jokainen)? Jos pääsette kouluun, niin kirjoittakaa Huhtikuussa taikka Toukokuun alussa Kuopioon opettajatar Emelia Strunckille tahi opettajatar Naemi Helsingius'elle. Kun me olemme saaneet tietää, kuinka monta tyttöä tahtoo tulla kouluun, niin kirjoitamme teille toisen kerran tässä lehdessä tahi kirjeissä varmemmin, jos me voimme pitää kesäkoulua. Kirjoittakaa selvästi teidän osoitteenne, että voimme lähettää teille kirjeet ja rautatieliput, jos me saamme sellaisia.

N. Helsingius.

Kuuromykkäin joulujuhla Ilmajoella.

Joulujuhlansa, tosin hiukan myöhäisen, vietti Ilmajoen kuuromykkäin yhdistys lauantaina tammikuun 8 p:nä, alkaen klo 5:ltä mainitun pitäjän Seurahuoneella.

Meidän aikanamme, jolloin itsekkyyks pyrkii kohoamaan ihmispuuhain ja toiminnan ainoaksi vaikuttimeksi hyytäen ihmissydämen jaloimmatkin tunteet, tarjoaa sellainen tilaisuus, kuin kysymyksessä oleva verrattoman paljon hyödyllistä opittavaa. Olemme yleensä valmiit surkuttelemaan ja avuttamaan niitä aineellisesti varattomia, köyhiä ja tarvitsevaisia, jotka jokapäiväisessä elämässä tietämme sattuvat, vaan kuuromykät ovat vielä näitäkin onnettomia, kurjemmassa tilassa. En tässä nyt tarkoita yksinomaan sitä asiahaaraa, että heiltä on riistetty kaikki mahdollisuus samalla tavalla, kuin me parempiosaiset kanssaihmisensä, keskenänsä keskustelemaan ja tunteitaan sanoihin pukemaan, mitkä seikat tässä ensin silmiin pistävät! Tarkoitin siis tämän jo mainitsemain seikan ohessa yhtä paljon myös sen seurauksia. Mistä on johtunut se kehittymättömyys, tietämättömyys ja lapsellisuus, jonka yleensä tapaamme kuuromykissä, vieläpä koulun käyneissäkin? Epäilemättä siitä, etteivät he kuuloaistinsa avulla voi vastaanottaa mitään vaikutuksia ulkomaailmasta, ellei joku alituisesti ole heille niitä tulkitsemassa. Tästä yleisestä kehittymättömyydestä ja luonteen heikkoudesta taas on seurauksena, että kuuromykät etenkin kaupungeissa, joissa ne useinkin ovat tehtaitten työväkeä ja muuta alempaa kansanluokkaa, joutuvat houkutuksiin ja kiusauksiin, joita eivät voi vastustaa, vaan niihin ennemmin tai myöhemmin sortuvat. Toivoen, että nykyin kysymyksessä oleva juhla saattoi monen läsnäolevan edellä esiin tuotuja näkökohtia tarkemmin tarkitsemiaan, annan lyhyen kuvauksen tuosta ainakin maaseudulla harvinaisesta tilaisuudesta.

Ilmajoen kuuromykkäin yhdistyksen puheenjohtaja Turun kuuromykkäin opettaja, maisteri *Emil Kahva* kääntyen pääasiallisesti kuuromykkäin puoleen, piti lyhyen tervehdyspuheen, jossa hän vakavin sanoin teroitti heidän mieleensä joulun ja tämän nyt vietettävän juhlan merkitystä. Seurasi sitten teenjuonti, jonka loputtua kansakoulunopettajatar, neiti *Ida Tervasmäki* kuuromykille kertoi

sangen opettavan kertomuksen „Opetä lastasi tottelemaan“ (Kansanvalistusseuran kalenteri 1898), jonka hän myös sitten puhuville lyhykäisytydessä tulkitsti. Luettiin sitten sekä kuuromykille että puhuville juhlaan saapuneet tervehdyskirjelmat, sähkösanoma Turusta: „Turun kuuromykkäin yhdistys tervehtii sydämmellisesti veljeysyhdistystä Ilmajoella, kokoontuneena juhlallisesti koristetun jouluksen ympärille, Hirmin kautta“. Helsingin kuuromykkäin yhdistyksestä oli saapunut erityinen kirje, jossa sydämmellisten onnentoivotusten ohessa lausuttiin toivomuksena, että jonkunlainen yhdysvaikutus olisi olemassa viimeksi mainitun ja Ilmajoen kuuromykkäin yhdistyksen kesken. Vaasan kuuromykkäin yhdistyksen onnentoivotukset esiintoi mainitun yhdistyksen puheenjohtaja puhuvien varten hra Aksel Tallroth.

Hiukkasan väliaikaa pidettyä esitettiin kuvaelma „*Vanha ja uusi vuosi*“, mikä uutuudellaan etenkin kuuromykkiä näytti sangen huvittavan.

Astui sitten esiin pastori Frans Niemi, pitäen puheen, joka heti sana sanalta kuuromykille tutkittiin. Liikuttavin sanoin hän kuvasi kuuromykkiä ja heidän onnetonta asemaansa, huomautti miten puhetaidon ja kuulon puute eroittaa heidät kokonaan muun maailman yhdeydestä, samalla ovat yleensä jättäneet kuuromykät sangen kehittymättömään tilaan. Tällaisia juhlia, kuin tämä, vietetään tavallisesti lapsille. Vaan jokainen, joka tarkemmin katsoo, huomaa, että kuuromykät oikeastaan ovat suuria lapsia. Paljon he eivät vaadi, ovat vähään tyytyväiset. Iloitsevat huomattessaan, että heitä osanotolla seurataan ja tilaansa koitetaan lieventää. Miksemme siis niin usein, kuin mahdollista, tällaisia tilaisuuksia panisi toimeen, kun niin vähillä menoilla, pienellä vaivalla voimme hankkia suurta iloa monelle onnettomalle kanssaveljellemme. Toivotti lopuksi kuuromykille, heidän opettajilleen, suosijoilleen, yhdistyksille onnea ja menestystä, siunausta siltä isältä, jolta kaikki hyvä tulee.

Kaunis puhe teki syvän vaikutuksen, etenkin kuuromykkiin. He puheen loputtua erityisesti osoittivat kiitollisuuttaan puhujalle.

Seurasivat sitten leikit sievästi koristetun kuusen ympärillä. Näitten loma-ajoilla oli virvokkeita saatavana. Vaasan kuuromykkäin yhdistyksen puheenjohtaja kuuromykkä kuvanveistäjä Albert Tallroth kertoi sitten kuuromykille, mitenkä samanlaisia juhlia, kuin

tämä, myöskin oli vietetty Turussa, Helsingissä ja Vaasassa. Esitys oli monessa kohden sangen leikkilinen ja hauska. Tuon tuostakin purskahtivat kuuromykät nauruun ja huvitti puhe kuvaavine leikkeineen myös puhuviakin, mikäli saivat siitä selkoa. Kun leikkejä piellä hetken oli jatkettu, ryöstettiin vihdoin joulukuusikin, joka antoi koko saaliin makeisia ja muuta hyvää. Tilaisuus sitten päättyi rukoukseen kaikkivaltiaan tykö rouva Elise Eklundilta (Pietarsaarelta) kuuromykille.

Paljon oli tässä juhlassa sekä kuuromykille että puhuvillekin opittavaa. Edelliset huomasivat, että kanssailumisensä heitä osanotolla seuraavat, jälkimmäisille antoi ehkä juhla aiheen miettimään, miten kohtalo on osat eri lailla jakanut.

Sydämmellinen kiitos kaikkien puolesta juhlan toimeenpanijoille ja kaikille, jotka jollain tavalla ovat sen toteuttamista autta-
neet ja edistäneet. Että juhla (johon kansaa oli kertynyt noin 100 vaihteille, niistä kuuromykkiä noin 30 Vaasasta, Pietarsaarelta, Seinäjoelta, Alavuodelta, Kurikasta, y. m. y. m.) oli onnistunut, sitä todistivat ne ilohuudot, jotka kuuromykkäin joukossa juhlan lopussa kohosivat, ja lukuiset kysymykset, jotka kaikki koskivat samaa toivomusta.

Kaikilla kuuromykillä oli vapaa sisäänpääsy, tee ja virvokkeet leivoksineen, puhuvilta oli sisäänpääsy 50 p. Tässä pienessä juhlassa kokoontui vähä yli 50 markkaa, joka lankeaa kassaan. Virvokkeita y. m. oli lahjaksi saatu Ilmajoen kruununnimismies Viktor Huldenilta, rehtorinna rouva Fanny Forsmanilta y. m.

Jäsenluku Ilmajoen kuuromykkäin yhdistyksessä tekee nykyään 65 henkeä.

Vielä kai ensi jouluna samanlainen juhla vietetään, se oli kaikkien kuuromykkien toivomus. *Kaarlo Yrjö Forsman.*

Ilmajoen kuuromykkäin yhdistyksen jäsenien nimet ovat:

(Jäsentien nimet 1—45 on painettu Kuuromykkäin lehdessä N:o 5 viime vuonna 1897.)

46, H. A. Sallmén, maisteri, Ilmajoelta. 47, Edvin Reinius, oluttehtailija, I-joelta (kuollut 4 p:nä viime tammik. 1898). 48, Paul

Roschier, tehtailija, I-joelta. 49, S. Roschier, rouva, I-joelta. 50, K. J. Herrgård, maisteri, I-joelta. 51, Alina Herrgård, rouva, I-joelta. 52, Aksel Forsman, tohtori, I-joelta. 53, Aina Forsman, tohtorinna, I-joelta. 54, Alma Bastman, postihoitajatar, I-joelta. 55, M. Ilmanen, pastorin rouva, I-joelta. 56, Laura Reinius, rouva, I-joelta. 57, Lovisa Rosengren, neiti, I-joelta. 58, Lydia Rosengren, neiti, I-joelta. 59, Ingrid Roschier, neiti, I-joelta. 60, Johannes Ilmanen, pastori, I-joelta. 61, Edla Landén, rouva, I-joelta. 62, Liisi Maberg, neiti, I-joelta. 63, Blonin Hjelt, neiti, I-joelta. 64, A. E. Rautavaara, ylioppilas, I-joelta. 65, Augusta Herrgård, neiti, I-joelta. 66, Juho Herrgård, agronomi, Ilmajoelta.

A. T.

Pieniä tietoja.

— **Turun kuuromykkäin koulun** läpi käynyt kuuromykkä Konrad Fredriksson on tullut oppilaaksi N. Bomanin puusepän tehtäseen Turussa. Siellä on jo 3 kuuromykkää puunleikkaajaa entisestään.

— **Helsingin kuuromykkäin yhdistyksestä on lähetetty seuraava kirje Ilmajoen kuuromykkäin yhdistykselle:**

„Helsingin Kuuromykkäin yhdistys pyytää täten esiintuoda sydämellisen tervehdyksen ja menestyksen toivotuksen juuri perustetulle Ilmajoen Kuuromykkäin yhdistykselle, ilmilausuen sen toivomuksen että tämä nuori yhdistys toimisi menestyksellä kuuromykkäin sekä henkiseksi että ruumiilliseksi hyväksi. Sen ohessa pyytää Helsingin Kuuromykkäin yhdistys saada esiintuoda toivomuksen että nämä molemmat yhdistykset tulisivat lähempään yhteyteen keskenään molemmin puolilla tiedonannoilla tärkeimmistä tapahtumista ja toimenpiteistä niitten keskuudessa“.

Helsingin Kuuromykkäin yhdistyksen puolesta:

Julia Stadius,
yhdistyksen kirjuri.

— **Veisuulla ja soitolla** lopetetaan lauantaisin viikon työt ja toimet Kuopion kuuromykk. koulussa. Opettajat ja kuuntelijat laulavat jonkun virren värssyn ja joku opettajista soittaa soittokoneella. Vastedes aloitetaan tällä kauniilla tavalla myöskin yhteiset aamurukoukset.

— **Yhteisiä illanviettoja** saavat koulusta päässeet kuuromykät pitää joka sunnuntai-ilta Kuopion kuuromykkäin koululla. Hyvin mielellään he kokoontuvatkin sinne puhumaan. He ovat miltei kaikki käyneet Kuopion kuuromykkäin koulun. Vastedes opettajat tulevat luultavasti heille antamaan myös opetusta.

— **Kuuromykkä Aatami Hiltunen** on muuttanut Pieksämäeltä Kuopion kaupunkiin. Hän elättää itsensä suutarin työllä. Hän tekee työtä suutari Hedborgin luona.

— **Kuuntelijoina** Kuopion kuuromykkäin koulussa tällä lukukaudella ovat: neidet M. af Forselles ja A. Pulkkinen sekä herrat O. Korpela, A. Jukola, K. Sipilä ja A. Helin, joista kaksi viime-mainittua myöskin kuuntelevat Kuopion sokeain koulussa.

— **Helsingin kuuromykkäin yhdistys** vietti kolmatta vuosijuhlaansa sunnuntaina helmikuun 20 p:nä. Läsnä juhlassa oli noin 50 henkeä. Salissa nähtiin Malmin kipsikuva lippujen ja kukkien ympäröimänä. Useoita puheita pidettiin viittomakielellä. Ensimmäinen puhe yhdistyksen puheenjohtaja hra Hirn ja kehoitti kuuromykkiä luottamaan itseensä, työskentelemään itse hyväksensä ja kehittämään itseänsä sen jälkeen, kun ovat lopettaneet koulunkäyntinsä. Heidän ei saa kaikkia odottaa kuulevilta. Sitten piti esitelmän raittiudesta ylioppilas neiti Eklund. Hän kehoitti kuuromykkiä raittiutta noudattamaan. Valtioneuvoksen rouva Stadius viitto Topeliuksen sadun: „Muurahainen, joka meni lääkärin luo“. Vielä esitettiin illan kuluessa viittomakielellä näytelmä: „Suutari maalta.“ Lopuksi otti hra Stadius valokuvan yhdistyksen jäsenistä. Valokuvaaminen tapahtui pimeässä huoneessa välähtävän valoliekin avulla. Ilta oli sangen onnistunut.

— **Muistojuhlia.** Maaliskuun 21 p:nä vietettiin juhlaa Sakari Topeliuksen muistoksi myöskin Turun kuuromykkäin koulussa. Kello 1 j. pp. kokoontuivat koulun rukoussaliin opettajat ja oppilaat. Sali oli kaunistettu lipuilla ja kasveilla. Seinällä oli Sakari Topeliuksen kuva. Se oli ympäröity lipuilla ja kasveilla. Oli myös Kuddnäsin talon kuva. Samoin muutamia kuvia Koivuniemeltä. Kun oppilaat olivat kokoontuneet Topeliuksen kuvan ympärille, piti eräs koulun opettaja Sakari Topeliuksesta oppilaille puheen.

Mikkelin kuuromykkäin koulussa oli Topeliuksen hautajaispäivänä lupa. Oppilaille tarjottiin koululla kahvia.

— **Neiti Anna Charlotta Heikel** Pietarsaaren kuuromykkäin koulun johtajatar on pyytänyt eroa virastaan. Hän on opettanut sokeita ja kuuromykkiä hyvin monta vuotta. Neiti Heikelille on myönnetty ero virastaan ja annettu eläkkeeksi 3,600 markkaa. Neiti

Heikel saa joka vuosi saman summan rahaa. Hän on vielä virassaan tämän lukukauden loppuun.

— **Turun kuuromykkäin yhdistys** vietti viime helmikuun 13 p:nä K. O. Malmin syntymäpäivää pienellä juhlalla. Rouva Hirn oli maalannut tilaisuutta varten Malmin kuvan. Se oli jotenkin hyvin onnistunut. Kuva oli ympäröity lipuilla ja köynnöksillä. Illan kuluessa lahjoittivat yhdistyksen jäsenet neiti L. Sahlbergille syntymäpäivälahjaksi uudesta hopeasta sokeriastian, sokeripihdit ja kermaastian. Neiti Sahlbergin syntymäpäivä oli 21 p:nä tammikuuta. Hän täytti silloin 57 vuotta. Yhdistyksen useimmat jäsenet ovat näet neiti Sahlbergin entisiä oppilaita. Liikutettuna tästä odottamattomasta lahjasta, kiitti neiti S. viittomalla. Hän myös teroitti entisten oppilaitensa mieliin, että hänen sydämensä kallein asia on ollut ja on johdattaa kuuromykkiä Jesuksen luo. Täyttäkää aina Jumalan tahto, toivotti rakas opettaja.

— **Mykkä palanut.** Maaliskuun 3 päivä kuoli K. Sarjan 10 vuoden vanha mykkä poika palohaavoihin Haapajärvellä. Poika oli isoisänsä kanssa huoneessa. Isoisä hoiti häntä. Mykkä oli kipeä ja heikko poika. Vanha isä ei huomannut, kun poika ryömi liki tulta ja vaatteet syttyivät tuleen.

— **Vaara lähellä.** Kun kuuromykkä Josef Selkälä palasi työstä kotia jäätä myöten, putosi hän avantoon. Hän olisi hukkunut, mutta työmiehet pelastivat hänen. Päivällä oli sahattu Näsijärven jäätä ja vedetty kellareihin kesäksi. Selkälä ei tietänyt että jäätä oli sahattu. Työmiehet huusivat hänelle että elä mene sinne, mutta hän ei kuullut. Josef Selkälä on kotoisin Humppilasta. Hän on työssä Näsijärven (?) oluttehtaassa. Hän on käynyt koulua Turussa. Siellä ollessaan on hän 4 kertaa uponnut jäähän.

— **Kirjeitä Kuuromykkäin lehteen** ovat lähettäneet Helmi- ja Maaliskuun kuuromykät: Juho Joutilainen Toivakasta, Antti Hyvärinen Varkaudesta, Matti Mäkinen Vaasasta, Kaarlo Ahlman Vaasasta, Alina Pihlaja Isojoelta, Hulda Hakala Orimattilasta, Maria K. Martell Kristiinankaupungista. Toiset kirjeet ovat hyvin pitkiä, toiset lyhyempiä. Olemme hyvin kiitolliset että kuuromykät muistavat ja kirjoittavat lehteensä, mutta niinkuin näette, kun niitä on niin paljon, niin ei niitä voi kaikkia painattaa Kuuromykkäin lehteen, niistä nytkin täytyisi koko tämä numero. Paremmiin ja asiallisemmin kirjoitetut kirjeet pannaan lehteen niin paljon kuin vaan niitä sopii.

— **Runebergin ja Topelius'en medaljongit** kipsistä valmistaa herra A. Tallroth Vaasassa. Niitä tulee pienempiä ja suurempia, saman kokoisia kuin K. O. Malmin medaljongit.

 Kirjeenvaihtoa. Paljon kirjoituksia, jotka ovat lähetetyt tähän lehteen, eivät ole sopineet, ne pannaan ensi numeroon.

Ilmoituksia.

Saarnoja Kuuromykille.

Tässä uudessa kirjassa on 15 saarnaa. Siinä on 93 sivua. Kirjan hinta on ainoastaan 50 penniä. Näitä kirjoja myydään Kuopion, Turun ja Mikkelin kuuromyökkäin kouluissa sekä Helsingissä Kuuromyökkäin Yhdistyksellä. Voi myöskin kirjoittaa ja pyytää saarnakirjoja Kuopiosta, osoitteella: „Opettajatar N. Helsingius, Kuopio.“ Silloin pitää panna sisään kirjeeseen 3 uutta 20 pennin postimerkkiä eli 60 penniä. Kun kirja lähetetään postissa, niin pitää maksaa vähintään 10 penniä postimaksua, ja itse kirja maksaa 50 penniä.

Runoilija Joh. Lud. Runebergin

suurempia medaljongia saa ostaa allekirjoittaneelta. Niiden hinta on 5 markkaa kappale. Pronssimedalljongin hinta on 7 markkaa.

Albert Tallroth
Vaasa.

Sisällys: E. J. K. Luoma, (kuvalla). — Saarna Pääsiäispäivänä. — Sakari Topelius. — Kesäkoulu kuuromykille. — Kuuromyökkäin joulujuhla Ilmajoella. — Ilmajoen kuuromyökkäin yhdistyksen jäsenien nimet. — Pieniä tietoja. — Ilmoituksia. y. m.